

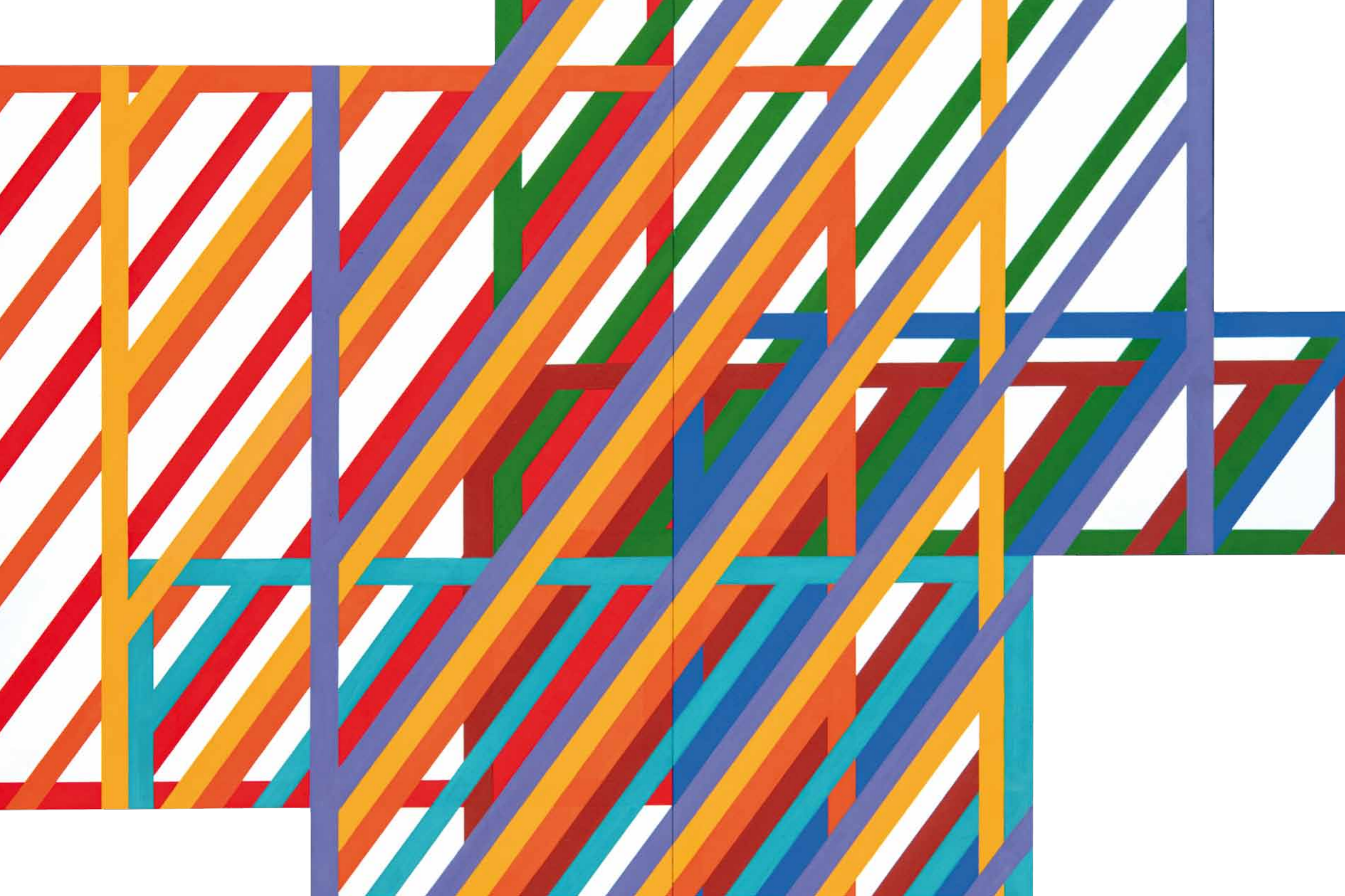

25.

MAURER Dóra

„A rendszerábrákból egy-egy részletet kiemelek, „nagyító” alá veszek anélkül, hogy a kiválasztott motívumokat ikonikus szintre akarnám emelni. A felnagyított részleteket kvázi-képeknek nevezem, ezzel is utalva nyitott struktúrájára.”

Dieter Ronte, Beke László: Dóra Maurer arbeiten/munkák/works 1970–1993.
Present Time Foundation, Budapest, 1994, 120. oldal

25.

MAURER Dóra

MAURER DÓRA (1937)

Quasi-kép, perspektivikus, a 71. lépésből | Quasi-Image, perspective, from step 71, 1985

Akril, pozdorjalemez | Acrylic on hardboard, 180 x 131 cm

Jelezve hátoldalon | Signed on the reverse: Quasi-kép (perspektivikus) a 71. lépésből, Maurer 1985, No 203 I., II.

KIÁLLÍTVA ÉS REPRODUKÁLVA | EXHIBITED AND REPRODUCED:

| Maurer Dóra - Szűkített Életmű.
Ludwig Múzeum, Budapest, 2008. december 5. - 2009. február 22., kat. 203

REPRODUKÁLVA | REPRODUCED:

| Dieter Ronte, Beke László: Dóra Maurer arbeiten/munkák/works 1970-1993.
Present Time Foundation, Budapest, 1994, 130. oldal

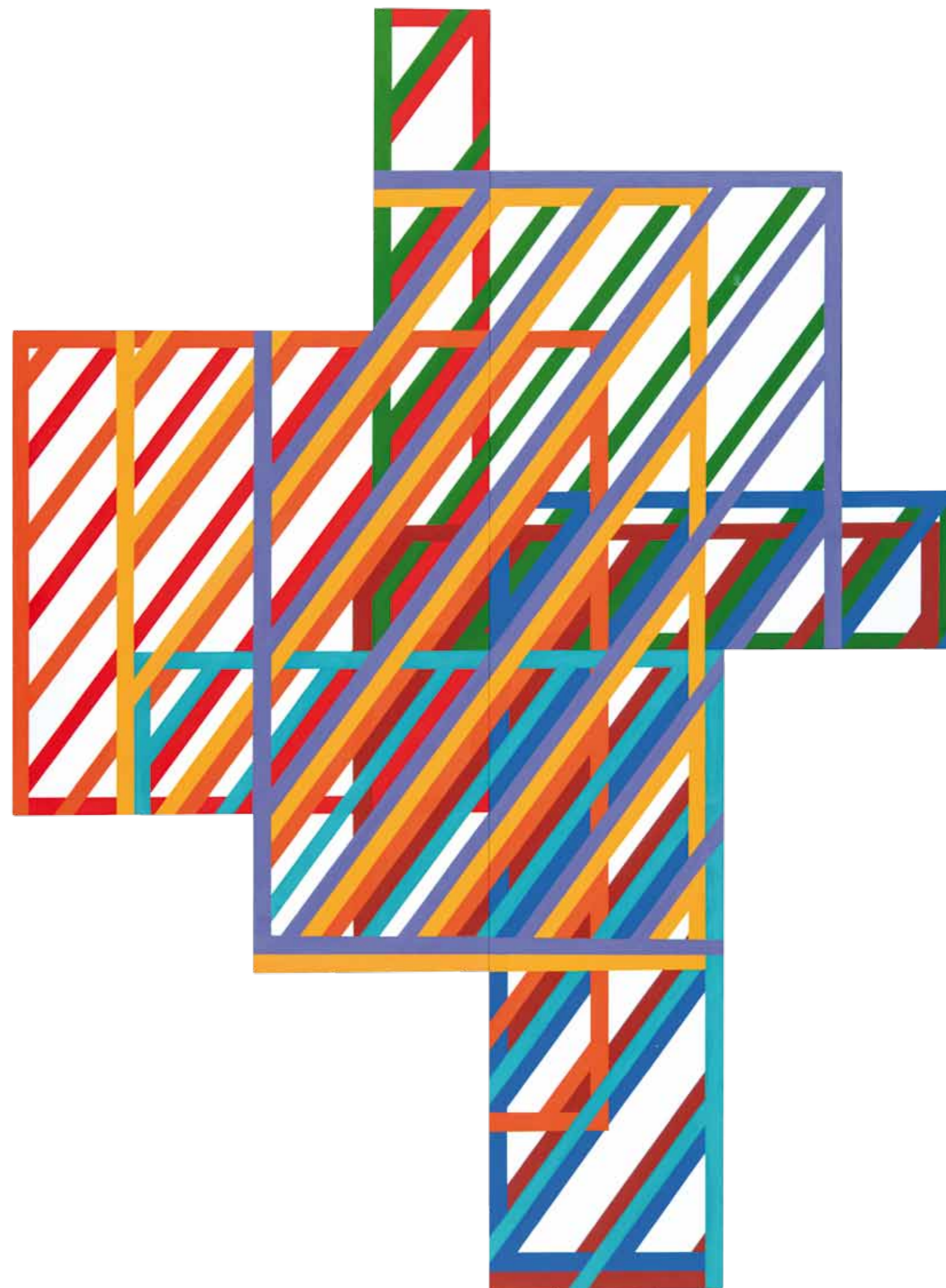
Kezdő ár | Starting price: 44 000 000 Ft / 110 000 EUR

Becsérték: 80 000 000 - 100 000 000 Ft

Estimate: 200 000 - 250 000 EUR

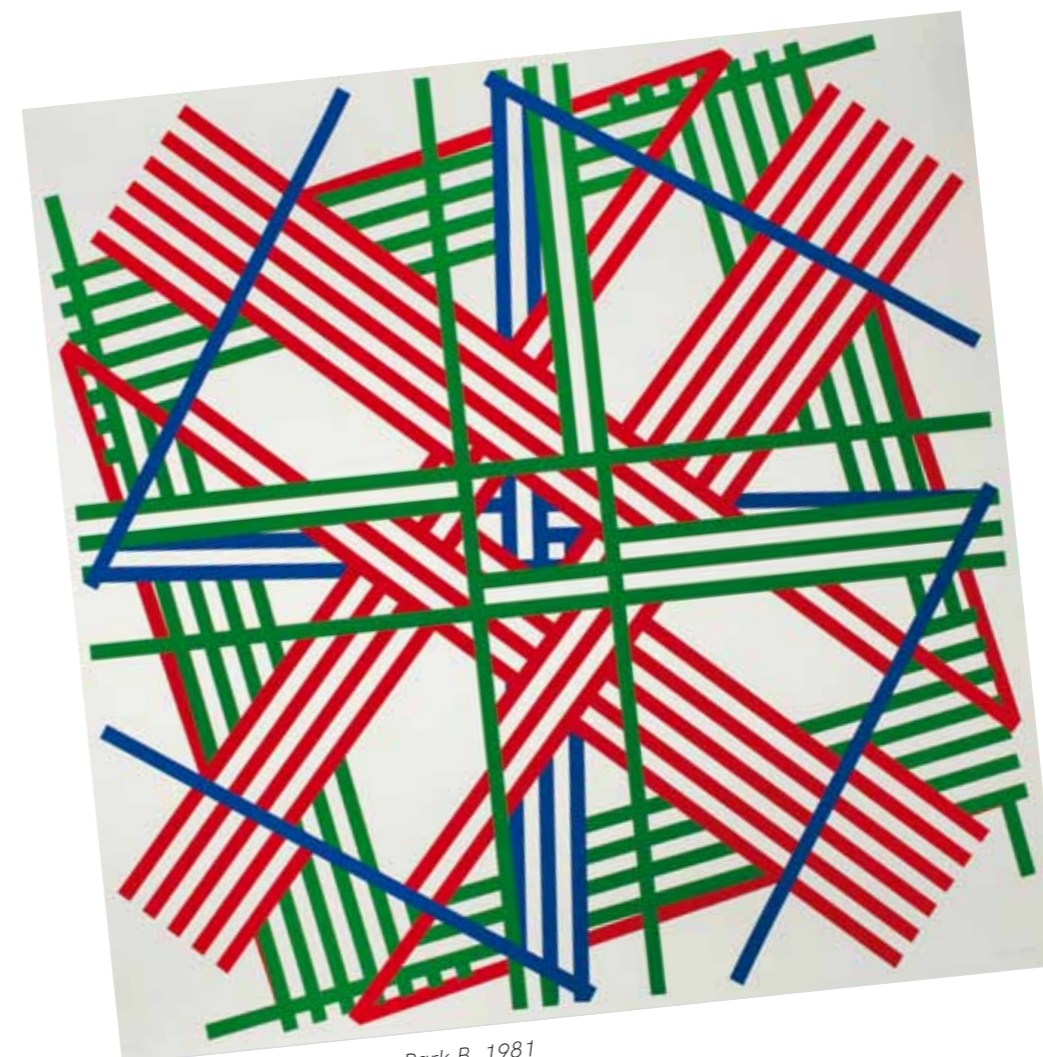
1. Tér-Quasi-kép, Buchberg, 1982

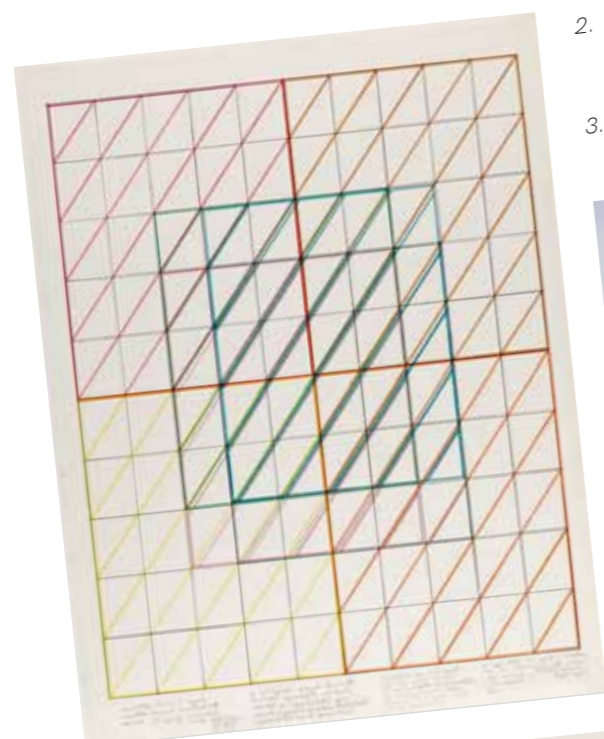
„Érdekelni kezdett a raszterhálóban ide-oda tologatott halmazok mennyiségi viszonyainak valamiféle rendszerezési lehetősége. Így jött létre a Displacements-ábrák hosszú sorozata, amely csak egy a változások megjelenítésének sok módja közül. A kiindulás és a működési szabály mindig azonos. Az eltolódások színhelye egy 5 : 4 arányú, 10 x 10 egységet magába foglaló rácsháló, amelyet egy vagy több rétegben 25-25 egységnyi mezők fednek le”¹ – írta Maurer Dóra az 1976-os, Bercsényi Klubban rendezett kiállításához.

A Displacements (1972-1983) sorozat kiindulási pontján a komplementer színpárokat képviselő mezők egymáson fekszenek, innen elmozdulással (felváltva) különböző irányba indulnak a raszterhálón. A színek a mezőket nem töltik ki, csak a négyzeteket határoló vagy rajtuk átlósan átfutó vonalakat jelölik. A színes mezők függőleges, vízszintes és átlós irányban mozoghatnak a szerkezetben, egymás után (vagy jobbról, vagy balról haladva) egy egységnyi lépést tehetnek meg: a meleg színek vízszintes-függőlegesen, a hideg

színek átlósan. A sorozat a két ellentétes – a felső a meleg (vörös, angolvörös, sárga vagy narancs) az alsó hideg színekből (zöld, türkiz, lila, ultramarin) álló – réteg átrendezésével foglalkozik.² A sorozat darabjain az egymást átfedő, és nem átfedő rétegek mozgatása során újabb és újabb véletlenszerű sűrűsödések és ritkulások keletkeznek a felületen. A színek konstans változása, illetve a mezők együttesének változó külső és belső formái egy további, részletesebb kutatás igényét keltette a művésznőben:

5. Kenneth Martin: Milton Park B, 1981 magántulajdon

2. Maurer Dóra: Displacements (System Drawing), 1972 Tate Modern, London

3. Maurer Dóra: Ledőlt Quasi-kép alapformával, 1986-1991 Antal-Lusztig gyűjtemény

4. Frank Stella: FS67-152 ITATA, 1968 magántulajdon

„A rendszerábrákból egy-egy részletet kiemelek, »nagyító« alá veszek anélkül, hogy a kiválasztott motívumokat ikonikus szintre akarnám emelni. A felnagyított részleteket kvázi-képeknek nevezem, ezzel is utalva nyitott struktúrájára.”³

A Quasi-képek szabályrendszerét Maurer a hetvenes években kezdte el kidolgozni. A sík és a (a korábban már említett) nyolc szín viszonyát feldolgozó képek a Displacements ábrák részeinek felnagyításaiból készültek. A képek lényegében az ábrákon megjelenő permanens mozgás, folyton változó relációk pillanatfelvételei.⁴ Újabb lépések (eltolások) újabb variációkat eredményeznek. Maurer az eltolódással, a mozgással kapcsolatos problematikával egészen a hatvanas évekbeli experimentális grafikai művei – mikor nem az ábrázolás tárgya, hanem az ábrázolás folyamatára kerül a hangsúly⁵

– óta foglalkozik. A Quasi-képek konstans felismeréseket, alakítási igényeket hordoztak magukkal, a rendszertáblák közömbösségét a különféle részletek kiemelése és annak stratégiai tették eleve, esztétikailag érdekessé. „A kiválasztás eredményei sík, térhatású sík, és valóságosan térben lévő képi alakzatok, amelyeket Quasi-képeknek nevezek, mert nem töltik be a kép iránti elvárásokat.”⁶ Az eleinte síkban megjelenített Quasi-képeket Maurer a nyolcvanas években kiengedte a térbe; ilyen a fal és padló síkjában megtört *Ledőlt Quasi-kép alapformával*, 1986-1991. Egy másik fontos példája Maurer „eltolások koncepciójának” térbe emelésére a Buchberg am Kamp kastély egy 12. századi toronyszobájának kifestése volt. Maurer itt a sajátos forma- és színrendszerét alkalmazta egy tőle eddig idegen „felületen”, a szobát padlótól a mennyezetig a Quasi-képek 70. lépésének mintájára festette ki.

Európában kevés ilyen kezdeményezés volt ebben az időben, ezáltal Maurer munkája a korai nyolcvanas évek képzőművészeti kontextusában kulcsfontosságúnak számít.⁷

Maurer, elmondása szerint, 1977-ben kezdett akrillal, pozdorjalemezen festeni, amiket azután véletlenszerűen kivágott. Ilyen a most aukcióra kerülő 1985-ben készült *Quasi-kép, perspektivikus, a 71. lépésből* is. Ekkor Maurer törekedett a forma, nem a szokásos perspektívában való megvalósítására, hanem arra, hogy a kép megdőntve vagy egyenetlenül is érvényesüljön. A kép a térbe helyezve a különféle hatások (fény, nézőpont, tér) által képes újabb és újabb variációk létrehozására. Itt már nem a megszervezett eltolásokról van szó, hanem a képek tér- és színérzékelésének relativitásáról, miszerint a „formák és a színek egyaránt képesek eltolódní a tér- és fényviszonyok függvényében”.⁸

ERDÉLYI REBEKA

1 Dieter Ronte, Beke László: Dóra Maurer arbeits/munkák/works 1970-1993. Present Time Foundation, Budapest, 1994, 120. oldal
 2 Dieter, Beke (1994), 120. oldal
 3 Dieter, Beke (1994), 120. oldal
 4 Fehér Dávid: Új relációk. Maurer Dóra és a korrelációk művészete. In: Maurer Dóra: Quod Libet. Vintage Galéria, Budapest, 2020, 11. oldal
 5 Fehér (2020), 11. oldal
 6 Maurer Dóra Munkák/Arbeiten 1958-83. Ernst Múzeum, Museum Moderner Kunst, Budapest, Bécs, 36. oldal
 7 Maurer Dóra - Szükített Életmű. Ludwig Múzeum, Budapest, 2008, 145. oldal
 8 Fehér (2020), 13. oldal